

Lukioikäisen muistot säveltäjästä

Pehr Henrik Nordgren tuli minulle tutuksi jo lapsena perhetuttavuuden kautta. Varsinaisesti tutustuin häneen lukioikäisenä, kun esittelin hänelle sävellyksiäni ja PH antoi kannustavaa ohjausta. Lukiossa Jarmo Kotaja piti sävellyksen kurssia, ja siinä yhteydessä tuli puhetta myös PH:sta. Kun olin sopinut meneväni käymään, PH oli soittanut hieman jännittyneenä Jarmolle, mitä hänen pitäisi sille Kiviojalle sanoa. Molempinpuolisen alkujännityksen jälkeen päästiin hyvin vauhtiin, ja kävimme läpi sävellyksiäni. PH:n ohjeistus liittyi yleensä harmoniaan ja orkestrointiin. Palestrinan menetelmä sävelkuljetuksissa yhdistettynä rivitekniikkaan oli PH:n huomioissa mukana alusta asti. Pistonin orkestrointikirjasta voi edelleen tarkistaa yksityiskohdat. PH pohti kerran isälleni, että mukavaa, kun lentopalloilijan pojan kanssa voi puhua tällaisista asioista.

PH:lla oli aikaisemmin työhuone lukiolla, mutta 90-luvulla hän työskenteli kotonaan. Oli erittäin mielenkiintoista keskustella hänen aikaisemmista ja tulevista sävellyksistään. Erityisesti mieleen on jäänyt vuonna 1994 kantaesitetty teos Konsertto alttoviululle, kontrabassolle ja kamariorkesterille. PH:lla oli esityksessä mikrofoni napinlävessä, jotta hän voisi kuunnella esityksen saman tien uudestaan. Kun kommentoin äänityksen laatua, PH totesi: "Lopun voi kuvitella". Tein myöhemmin gradun PH:n toisen viulukonserton tonaalisuudesta. Tuo prosessi on ehkä tärkein muisto minulle PH:sta.

PH oli hyvin kannustava ja avulias. Hän lahjoitti minulle melkoisen läjän partituuripapereita, joissa marginaalit olivat hieman pielessä. Erinomaista suttupaperia mestarille, ja oppipojalle kelpasi lopulliseen versioon. Paperit ovat edelleen käytössä. Nuotinkirjoitus tietokoneella ei ollut PH:n mieleen. Pariin kertaan asiasta keskusteltiin, mutta keskityimme kuitenkin mieluummin mielenkiintoisempiin asioihin, kuten Šostakovitšiin.

- Ville Kivioja, Kaustisen musiikkilukion oppilas vm. 1991-94